

СТАНОВИЩЕ

по конкурса за получаване на научното звание *доцент*
по научната специалност 05.04.17 *Български език*
(история на българския език)

Кандидат: гл.ас. д-р Иван Георгиев Илиев

Член на научното жури: доц.д-р Тодорка Йорданова Георгиева

Гл.ас.д-р Иван Георгиев Илиев е единственият кандидат по обявения от Филиал-Кърджали на Пловдивския университет "Паисий Хилендарски" конкурс за *доцент* по научната специалност 05.04.17 *Български език* (история на българския език).

Документите по конкурса отговарят на всички изисквания; дават ясна и точна представа за научното творчество и преподавателската дейност на кандидата.

Гл.ас.д-р Иван Георгиев Илиев участва в конкурса с 4 книги (в т.ч. 1 учебник в съавторство), хабилитационен труд и 37 научни публикации. От тях към периода след защитата на докторската дисертация (2005) се отнасят 3 публикувани книги (*Езиковедски опити*, 2006; *Case and Vocativeness / Падеж и вокативност*, 2007; *Български език за корейци*, 2009); хабилитационният труд на тема *Исторически развой на българските относителни местоимения* и 22 научни статии (от които 6 в чужди издания, 6 под печат и 4 в съавторство). Част от публикациите са на английски език, който Иван Илиев отлично владее. Научната продукция очертава широкото изследователско поле, над което той се труди – общо, индоевропейско и славянско езикознание, история и диалектология на българския език.

Монографията *Епитетът в славянобългарската агиография от XIV-XV век* (2005) е свързана с тематиката на докторската дисертация на кандидата, защитена през 2005 г. под заглавие *Епитетът в старобългарската книжнина през XIV-XV век*. Постигнатото в труда е сигурна основа за бъдещи изследвания върху езика на нашата средновековна книжнина и нейната стилистика.

Сборникът *Езиковедски опити* (Пловдив, 2006) включва статии, систематизиращи и тълкуващи автентичен езиков материал, засвидетелстван в паметниците на многовековната ни писмена традиция, в публикуваните образци на устното народно творчество и в живата българска реч. Проблематиката на две от научните статии, поместени за първи път в този сборник – "Към въпроса за така наречените *вътрешни допълнения*" и

“Особености на относителните местоимения и наречия в Лаврентиевия сборник” – ляга в основата на проучванията в *Case and Vocativeness* (2007) и в *Исторически развой на българските относителни местоимения* (хабилитационен труд, 2010).

Централно място в научната продукция на д-р Иван Илиев от последните години заема проблемът за диахронията на относителните местоимения. Хабилитационният труд *Исторически развой на българските относителни местоимения* предлага едно цялостно изследване на техния исторически развой от периода на общославянския език до състоянието им в съвременните диалекти, в т.ч. и на тези, които се говорят извън територията на България. Достоинствата на труда се крият в: а) избраната значима, но все още недостатъчно добре осветлена в българистиката тема; б) в многостранното представяне на релативните отношения в общолингвистичен план; в) в обстояния и критичен преглед на българската и чуждестранната литература по темата, в достъпното изложение на научните факти, в очертаването на отделните становища, в открояването на неизследваното поле и нерешените въпроси; г) в уточняването дефиницията на относителните местоимения и в доразвиването на досегашната им класификация, при което в разпредялбата им по семантика се въвежда критерият *размер*; д) в задълбоченото проследяване на причините, пътищата и закономерностите в развоя на относителното местоимение, на неговата разновидност – *общия релатив*, и на модалните *разширители*; е) в представянето на обширен езиков материал, събиран и проучван от автора в продължение на дълго време; ж) в интердисциплинарния подход към тематиката; з) в използването на съвременни изследователски методи и др.

Научното творчество на д-р Иван Илиев се характеризира с актуалност и многоаспектност на проблематиката, с вещина и прецизност на анализите, със задълбоченост и безспорна значимост на изводите, с ясен и точен език. Това се доказва от цитирането на негови разработки в изследванията на утвърдени български учени.

Гл.ас.д-р Иван Илиев има 12 години преподавателски стаж в Пловдивския университет “Паисий Хилендарски”, Филиал-Кърджали. От 1999 г. до сега води часове по учебните дисциплини Старобългарски език и История на българския език. В периода 2006-2009 г. е лектор по български език в Университета за чужди езици в град Сеул, Южна Корея. Кандидатът е активен участник в образователния, научния и обществен живот на звената, в които работи. Негов принос към обучението на чуждестранните студенти българисти е издаденият в съавторство първи по рода си учебник *Български език за корейци* (Сеул, 2009).

В заключение ще отбележа, че в конкурса за доцент по научната специалност 05.04.17 *Български език* гл.ас.д-р Иван Георгиев Илиев се представя със сериозна научна продукция в областта на старобългарския език, историята и диалектологията на българския език. Професионалната вещина и прецизност, широката библиографска и извороведска осведоменост очертават кандидата като изследовател със свой собствен почерк и присъствие в съвременната българска наука.

Затова давам своята положителна оценка и предлагам на гл.ас.д-р Иван Георгиев Илиев да се присъди научното звание *доцент* по научната специалност 05.04.17. Български език.

доц.д-р Тодорка Георгиева

